

ליל ר'ה: אד"ש נכנס לתפלת ערבית ואמר חללים עד קאפיטל כ.., ואחר' חתפלל ערבית.

ב' דר'ה: נכנס בשעה 0: לתחלה, והביא עמו שני פעקלאר, וגו' שופרות. א' אשווארצער שהוא שופר של העמץ-אץק, ובן שני שופרות לבנים. באטצע התחלה, ה' במת פעמיים שאלו' שcishe הטלית על פניו הק'. לטז:

פנוי אמירת ברכות השופר, cishe השופרות עם טיכעל שי' לו ריבוי גוונין, שוזיארכער שופר באטצע, והשפער לבן מצד א' (עם צד הרחוב לצד הימין) והשפער השני לחיפך. וכיסת השופרות עם טיכעל לבן, ואח' התחיל הפסוקים וכו'. אחר שסייט ברכות השופר, האט ער פרובירט בלואען. (עם טז אש"ט שיחי, שוואראצן שופר) אבל עם איז ניט געגאנגען. ונתן השופר לר' יט שיחי, שהוא יתקע. אחר תקיעות חזר למקומו וכשהחzon אמר "הגביה" אמר אש"ש: הינט איז זיבעאץיך יאר אחר הסתלקותו, און עם דארף זיין וחקיאו ורנגו עריאגען. בך הווע. והליך במחירות. בעת ההתוועדות (לפני ברהמ"ז) חשבו שאלו' ש יחלק חלה וסבירו כמם חלות לפניו ואמר: איך האב דאס ניט גורס געוווען פאראיידן (והתחיל לברך).

ליל י"ג תש"י: לאחר תפלה ערבית יצא אד"ש מביהכל'ג לחדרו ובאיזה רגעים חזר ונחן לרשות 12.00^ל ל Kunot משקה, רשל' דיבר עם (יבלח"ט) אש"ש, אנדות רבי מהר"ש, ואח' אמר אש"ש: הינט איז זיבעאץיך יאר אחר הסתלקותו, און עם דארף זיין וחקיאו ורנגו שוכני עז, ובך אמר: הכל או נזעד איז איז איז זיין ווי זמן האיז. .

ליל שמע'ץ: אד"ש הלך רסקוד (בעת הקפות) עם הרש'ג ובך הרש'ל. באטצע דחפו הרש'ל על הצד, אחר איזה זמן מסך אש"ש את הרש'ל להרים.

ליל שמח'ת: לערך שעתיים 4:30, נכנס אש"ש ואמר: עם איז שוין צייט אפצורווען זיך אביסל.

ב' ח' תשרי: א' נכנס ליחידות ואמר לו אד"ש שיבי' רופא, ונחן לו שם של רב, שי' לומד בקהלודז ונסאר שומד שבת. ג' אמר לו אש"ש (אוףן חלוקת היروسלה של אביו ז'יל) שליש לעירו. שליש ליישבות. סליק לארץ הק' גומג לעניים מישראל שנמצאים במרוקו.

שבת בראשית: היום איז געוווען א' ליבטיגער טאג. לאחר הפטורה - לפני הכנסת ספר תורה אמר אש"ש שינגןו "יהללו" גו' של שמחת תורה. ואח' אמר שינגןו א' ערוייליכן ניגנון. וחויציא' ס'ת ורדק עם הספר 20 מינוט.

שבת מבה' ח ניסן: בעת ההתוועדות הי' חערומות של שני חסידים ואמר אל'ש שיחת בוגע לזה: שבהנוגע למצרים, אנו מוצאים שיכול לא לבא בקהל ה' בזור שלישי, והטעם מפני שעשו טובה بعد ישראל, ולכן לא החכוונו לזה אבל מפני שבפועל עשו במלוא מכם עי'ג... עאכ'ו בהנוגע יהודים, וואס צוליב וואס זינגן מיר בערטעוזט געוווארן מהש מליאן, ולא נטאנו עליהם אלא מפני שמנטל עליינו שליחות, אויסאץ פירן' בד' אמות שלו, לבדר, לא ה'ג און גראן. שא' יתעורר בריב לא לו, ומי אנו, לאמר, איז דער צווייטער טויב ניט, וויל עס געפעטל ניט וועלכע ר' ח' טפלין, ער טראגט?! (שיחת זו דיבר

בהתרגשות וככן היז' ניכר בידו הק').

ליל ב' דפסח: בעת התווועדות הי' אנשים ווואס זיינען אנטשלאלפען געוווארן, ואמר אד' דיא, וועלכע אייך לאז ניט שלאלפען וועל אייך בעטן מחללה ערבי יומם כי פור, ווילס מען דארך היינט פארבריניינגען).

אחרון של פסח: לפעם הראשונה - אד"ש עשה הבדלה שבביל דעת גאנצן עולם.

אסרו חג : רשייה אד"ש התפלל עט ^{שלאין} המניין בשעה 00:07 ורטז להחzon שיטהר.OMBROVICH אמר עד אחר שמ"ע התפללו במשך 7 דקות. לאחר התפלה יצאו כולם ל "ברכת החמה". החמה הי' מעונן. ואד"ש אמר שבחזי' שעה יהי' בהיר. וככן הוו. אמרו הברכותכו' (אומרים שאדרט אמר חנו רבנן). אח"כ אמר אד"ש שילכו ריקוד. והתחילה "מצרים..."

שבת פ', שמיני, מבה"ח אייר: בעת התווועדות אמר לא' (ליובאוייטשר חסיו', משלוח بعد נר ישראל) ישיבה בבלטימאר): "פארבעסט ווועגן נר ישראל און טראכט ווועגן מאור שבתורה". אמר לקליאר שי': ניב דין טאטען לחיים זיין מקיים אין ענין אין כיבור אבן. שאל אודות ריב"ג מזוע איינו כאן, ענו: שנאצנץ, אמר: ווואס ליגט ער איינער אלין אין בעט, זאל ער קומען דא פארבריניינגען צוויישען וווארים חסידים. סיטר המעשה שהרבינו זיינען אלע צטלעפן, ושאל א' (לאד"ש) מה זו? וענה (לאד"ש) פטעאך, אין מפורש אין תורה, אז מפר זיינען דער עם הנבחר, אין בשעת דאס אין ניכר, פס אין קעגטיג אויף אורגזע פיגור, ווועגן אלע בטל...].

אמר: אייך וויאים ניט פארוואס מען דארך רעדן איזויפיל צו א יחיד, מסחט האט איזו גע-ד ארפט זיין און מען האט מיר געמיינט אויל...

אמר לשлом חסקיד: שטצע זיך צוויישען חלמיזים, און שטוף און וווער געשטונג צווזאמען מפט זיין..

בימים לפניה ב"ב: ר' חדקוב שי', קרא אונטו (היוט) ואמר לנו: שבימי סוכות ילבו ברחובות עם לולב ואתרוג לזכות אותם עם ברכה עליהם וכן שנקרה ילדים לסוכה שיברכו על לולב כו' (והסבירה אמר לנו עכשו-בכדי שallow שנוסעים חוץ לעיר יהי' עוד זמן לסתורם).